

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613204146
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613204146.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s mal. P. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi, na návrh oprávnenej Ing. P. Š., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v X. Q. na Ž. ul. č. XXX/XX proti povinnému Ing. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v X. A. Q. na N. ul. č. XX, právne zastúpenému JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Zimnej ul. č. 62, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13Em 3/2013-48 zo dňa 21.05.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil povinnému (otcovi maloletého) pokutu vo výške 200 Eur, ktorú je povinný zaplatiť na účet súdu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu povinný odvolanie z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Namietal, že súd svoje rozhodnutie založil iba na rozpise omeškaní predložených oprávnenu. Zastával názor, že podania oprávnenej obsahujúce uvedené rozpisy jeho príchodov nemôžu byť samé o sebe považované za dôkaz, keďže sa jedná len o neobjektívne tvrdenia oprávnenej. Skutočnosť, že sa k uvedeným tvrdeniam nevyjadril nemôžu znamenať, že sú pravdivé, čo uviedol v podaní zo dňa 03.05.2013 a na pojednávaní dňa 20.09.2013. Poukázal na ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že nebolo jeho povinnosťou vyvrátiť tvrdenia oprávnenej o nedodržaní času odovzdania maloletého, ale bolo povinnosťou oprávnenej preukázať objektívnosť týchto tvrdení. Podotkol, že časy uvádzané oprávnenu v podaní zo dňa 17.10.2013 sa líšia od časov uvádzaných v podaní zo dňa 10.02.2014. Opätovne zdôraznil, že údaje uvádzané oprávnenu o pravidelných polhodinových až niekoľkohodinových meškaniach nie sú pravdivé. Meškania boli celkom výnimočné, a to len v prípade výskytu objektívnej prekážky v dňoch 29.06.2013 a 13.07.2013, keď bol s maloletým na pohotovosti a dňa 22.09.2013, keď maloletého odovzdal oprávnenej neskôr po dohode s ňou, keďže aj maloletý bol v ten deň odovzdaný neskôr. V iných dňoch boli jeho meškania len niekoľkominútové, pričom oprávnenej vždy zaslal sms a oznámil jej túto skutočnosť. Mnohokrát sa tiež stalo, že s maloletým stál pre bydliskom v stanovený čas a keď oprávnená neprichádzala, tak jej prezvonil na mobil, čím je dal na vedomie, že ju s maloletým čaká. Často ho však oprávnená nechala čakať pred bytovým domom, pretože si umývala vlasy alebo sa kúpala. Nesúhlasil s názorom súdu, že je povinnosťou rodiča realizovať styk tak, aby bolo dodržané určené časové rozpätie a primeranými výchovnými prostriedkami pripraviť dieťa, aby bolo riadne a včas odovzdané druhému rodičovi. Uvedený názor je všeobecný a nezohľadňujúci okolnosti konkrétneho prípadu. Poukázal na problémy týkajúce sa odchodov maloletého od neho späť k oprávnenej od decembra 2012 do decembra 2013, kedy maloletému trpezlivo vysvetľoval a presviedčal ho, aby sa k oprávnenej vrátil s radosťou a pokojný.

Z tohto dôvodu sa vždy nepodarilo priviesť maloletého oprávnenej včas. Presné dodržanie časového rozpätia styku teda obetoval pokojnému a harmonickému prechodu maloletého z jednej domácnosti do druhej. Uvedené problémy s odchodom maloletého konzultoval aj s psychologičkou a pracovníkmi z ÚPSVaR- u v Spišskej Novej Vsi, ktorí potvrdili obvyklosť správania sa dieťaťa. V súčasnosti takéto správanie maloletého pominulo. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh matky na výkon rozhodnutia zamietnuť resp. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedla, že časy odovzdania maloletého môže preukázať sms správami. Povinný odmietol podpísať čas jeho príchodu s maloletým, čo len preukazuje, že jeho meškania neboli len niekoľko minútové, ale aj viac ako polhodinové. Po tom, čo sa s maloletým presťahovala do X. Q. jej povinný zasiela sms správy, že je s maloletým na ceste, a to už v čase, keď mal byť maloletý v jej starostlivosti.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinného nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol o uložení pokuty povinnému v súlade s ust. § 273 ods. 1 O.s.p., pretože opakovane nerešpektoval vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku, čo napokon aj potvrdil aj sám povinný vo vyjadrení zo dňa 03.05.2013 odôvodňujúc svoje konanie odmietavým stanoviskom maloletého odísť z jeho domácnosti a vrátiť sa k oprávnenej. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o výkon rozhodnutia nie je súd oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizovaniu styku, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá toto rozhodnutie (ust. § 251 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade sa oprávnená domáhala výkonu uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13P 305/2011-137 zo dňa 16.11.2012 z dôvodu, že povinný opakovane nedodríava upravený čas styku. Predmetným rozhodnutím bol predbežne upravený styk povinného s maloletým tak, že otec (povinný) je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párny týždeň v mesiaci v sobotu od 08.30 hod. do 18.30 hod. a v nedeľu od 08.30 hod. do 18.30 hod. a každý týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.30 hod. s tým, že v stanovenom čas matka odovzdá maloletého otcovi v mieste jeho bydliska a po skončení styku v určenom čase otec odovzdá maloletého matke v mieste jej bydliska. Z ustanovenia § 251 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že právo podať návrh na výkon rozhodnutia je ústavne zaručeným základným právom každého subjektu a nie je ho možné vykladať tak, že oprávnený musí preukázať, že povinný nesplnil dobrovoľne svoju povinnosť uloženú mu vykonateľným

titulom. Formálnou náležitosťou návrhu na výkon rozhodnutia je len tvrdenie, že povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z vykonateľného rozhodnutia súdu, avšak uvedené tvrdenie nemusí oprávnený v návrhu preukázať niektorým z dôkazných prostriedkov. Dôkaz opaku tvrdenia oprávneného musí práve podať povinný, ktorý má preukázať, že vykonateľné rozhodnutie súdu dobrovoľne splnil, prípadne preukázať ospravedlniteľné dôvody, ktoré viedli k nemožnosti splniť túto povinnosť. Z tohto dôvodu nie je opodstatnená odvolacia námietka povinného, že oprávnená mala svoje tvrdenia objektívne preukázať. Práve naopak povinný mal preukázať, že dobrovoľne plnil vykonateľné rozhodnutie súdu, čo však neurobil, pričom neuviedol žiadne ospravedlniteľné dôvody, ktoré by odôvodňovali neodovzdanie maloletého po skončení styku oprávnenej v súdom stanovenom čase. Skutočnosť, že povinný pravidelne nerešpektoval časové rozpätie určené súdom pre styk s maloletým vyplýva z podaní oprávnenej obsahujúcich rozpisy časov o odovzdávaní maloletého dieťaťa povinným, pričom povinný žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa jednalo len o výnimočné situácie. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že povinnosťou rodiča nie je len fyzicky odovzdať dieťa druhému rodičovi pri začatí resp. po skončení styku, ale ho aj na styk a na návrat do domáceho prostredia pripraviť po psychickej stránke. Z tohto dôvodu neobstojí tvrdenie povinného, že nedodržiavanie času pre odovzdanie maloletého bolo spôsobené správaním sa maloletého a jeho odmietaním vrátiť sa späť k oprávnenej. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa dodržal pri uložení pokuty všetky zákonné podmienky vyžadované pre tento postup, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.